

כא (א) ואלן דינא דתסדר קדמיהון:
 (ב) ארי תזבן עבדא בר-ישראל שת שנין יפלח
 ובשביעתא יפק לבר-חרין מגן:
 (ג) אם-בלחודוהי יעל בלחודוהי יפק אם-בעל אתתא
 הוא ותפק אתתה עמה:
 (ד) אם-רבונה יתן-לה אתתא ותלד-לה בנין או בנן
 אתתא ובנהא תהי לרבונה והוא יפק בלחודוהי:
 (ה) ואם-מימר יימר עבדא רחמנא ית-רבוני ית-אתתי
 וית-בני לא אפק בר-חרין:
 (ו) ויקרבנה רבונה לקדם דינא ויקרבנה לות-דשא או
 לות-מזוזתא וירצע רבונה ית-אדנה במרצעא ויהי-לה
 עבד-פלח לעלם: ◻
 (ז) וארי יזבן גבר ית-ברתה לאמהו לא תפק כמפקנות
 עבדיא:
 (ח) אם-בישא בעיני רבונה דקימה לה ויפרקנה לגבר
 אחרן לית-לה-רשו לזבונה במשלטה בה:
 (ט) ואם-לברה יקימה כהלכת בנת-ישראל יעבד לה:
 (י) אם-אחרנתא יסב-לה זיונה כסותה וענתה לא ימנע:
 (יא) ואם-תלת-אלן לא יעבד לה ותפק מגן דלא כסף:
 ◻
 (יב) דימתי לאנש ויקטלנה אתקטלא יתקטיל:
 (יג) ודלא כמן לה ומן-קדם יג אתמסר לידה ואשג לך
 אתר דיערק לתמן: ◻
 (יד) וארי ירשע גבר על-חברה למקטלה בנכילו מן
 מדבחי תדברנה למקטל: ◻
 (טו) ודימתי לאבוהי ולאמה אתקטלא יתקטיל: ◻
 (טז) ודיגנב נפשא מבני-ישראל ויזבנה וישתכח בידה
 אתקטלא יתקטיל: ◻
 (יז) ודילוט אבוהי ואמה אתקטלא יתקטיל: ◻
 (יח) וארי ינצון גבלין וימחי-גבר ית-חברה באבנא או
 בכרמזא ולא ימות ויפל לבטלן:
 (יט) אם-ילקום ויהלך בברא על-ברנה ויהי-זכא מחיא
 לחוד בטלנה יתן ואגר-אסגיא ישלם: ◻

כא (א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:
 (ב) כי תקנה עבד עבדי שש שנים יעבד ובשבעת יצא
 לחפשי חנם:
 (ג) אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה
 אשתו עמו:
 (ד) אם-אדניו יתן-לו אשה וילדה-לו בנים או בנות
 האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו:
 (ה) ואם-אמר יאמר העבד אהבתי את-אדני את-אשתי
 ואת-בני לא אצא חפשי:
 (ו) והגישו אדניו אל-האלהים והגישו אל-הקלל או
 אל-המזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם:
 ◻
 (ז) וכי-ימכר איש את-בתו לאמה לא תצא כצאת
 העבדים:
 (ח) אם-רעה בעיני אדניה (אשר לו) יערה
 והפדה לעם נכרי לא-ימשל למכרה בבגדו-בה:
 (ט) ואם-לבנו ייערנה כמשפט הבנות יעשה-לה:
 (י) אם-אחרת יקח-לו שארה כסותה וענתה לא יגרע:
 (יא) ואם-שלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:
 ◻
 (יב) מכה איש ומת מות יומת:
 (יג) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך
 מלום אשר יגוס שמה: ◻
 (יד) וכי-יזד איש על-רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
 תקחנו למות: ◻
 (טו) ומכה אביו ואמו מות יומת: ◻
 (טז) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ◻
 (יז) ומקלל אביו ואמו מות יומת: ◻
 (יח) וכי-יריבן אנשים והכה איש את-רעהו באבן או
 באגרף ולא ימות ונפל למשכב:
 (יט) אם-ילקום והתהלך בחוץ על-משענתו ונקה המכה
 רק שבתו יתן ורפא ורפא: ◻

(כ) וכי-יכה איש את-עבדו או את-אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם:

(כא) אך אם-יום או יומים יעמד לא יקם כי כסף הוא: □

(כב) וכי-ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וינצו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים:

(כג) ואם-אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש:

(כד) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל:

(כה) כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: □

(כו) וכי-יכה איש את-עין עבדו או-את-עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו:

(כז) ואם-שן עבדו או-שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: □

(כח) וכי-יגח שור את-איש או את-אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את-בשרו ובעל השור נקי:

(כט) ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמונו והמית איש או אשה השור יסקל וגם-בעליו יומת:

(ל) אם-כפר יושת עליו ונתן פד'ו נפשו ככל אשר-יושת עליו:

(לא) או-בן יגח או-בת יגח כמשפט הזה יעשה לו:

(לב) אם-עבד יגח השור או אמה כסף ושלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: □

(לג) וכי-יפתח איש בור או כי-יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל-שמה שור או חמור:

(לד) בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה-לו: □

(כ) וארי ימח' גבר ית-עבדה או ית-אמתה בשלטון וימות תחת ידה אתרנא יתרון:

(כא) ברם אם-יומא או תרין-יומין יתקיים לא יתרון ארי כספה הוא: □

(כב) וארי ינצון גברין וימחון אתתא מעדינא ויפקון ולדהא ולא יהי מותא אתגבאה יתגבי כמא די שוי עלוהי בעלה דאתתא ויתן ממימר דיניא:

(כג) ואם-מותא יהי ויתן נפשא חלף נפשא:

(כד) עינא חלף עינא שנא חלף שנא ידא חלף ידא רגלא חלף רגלא:

(כה) כואה חלף כואה פדעא חלף פדעא משקפי חלף משקפי: □

(כו) ואר' ימחי גבר ית-עינא דעבדה או-ית-עינא דאמתה ויחבלנה לבר-חרין יפטרנה חלף עינה:

(כז) ואם-שנא דעבדה או-שנא דאמתה יפיל לבר-חרין יפטרנה חלף שנה: □

(כח) ואר' יגח תורא ית-גברא או ית-אתתא וימות אתרגמא יתרגם תורא ולא יתאכיל ית-בסרה ומרה דתורא יהי זכא:

(כט) ואם תור נגח הוא מאתמלי ומדקדמוהי ואתסהד במרה ולא נטרה ויקטל גבר או אתתא תורא יתרגם ואף מרה יתקטיל:

(ל) אם-ממון ישונו עלוהי ויתן פרקו נפשה ככל די שונו עלוהי:

(לא) או-לבר-ישראל יגח תורא או-לבת-ישראל יגח כדינא הון יתעבד לה:

(לב) אם-לעבדה יגח תורא או לאמתא כספא ו תלתין סלעין יתן לרבויה ותורא יתרגם: □

(לג) ואר' יפתח גבר גוב או ארי יכרי גבר גוב ולא יכסינה ויפל-תמן תורא או חמרא:

(לד) מרה דגבא ישלם כספא יתיב למרוהי ומיתא יהי דילה: □

(לה) וְאֵלֶי יֵגֶף תּוֹרַת־דְּגִבְרָתְךָ יִתְּתוּרָא דְחִבְרָה וְיִמּוֹת וְיִזְבְּנוּן יִתְּתוּרָא חֵיָא וְיִפְלְגוּן יִתְּכַסְפֵּה וְאַף יִתְּדַמֵּי־מִיִּתָא יִפְלְגוּן:

(לו) אוּ אִתְיַדַע אַרְי תּוֹר נַגַח הוּא מֵאֲתַמְלֵי וּמְדַקְדְמוּהִי וְלֹא נִטְרָה מְרָה שְׁלָמָא יִשְׁלַם תּוֹרָא חֲלָף תּוֹרָא וּמִיִּתָא יְהִי דִילָהּ: ◻

(לז) אַרְי יִגְנַב־גִּבְרָתְךָ תּוֹר אוּ־אֲמַר וְיִכְסֵנָה אוּ יִזְבְּנָה חֲמִשָּׁא תּוֹרִין יִשְׁלַם חֲלָף תּוֹרָא וְאַרְבַּע־עֶנְא חֲלָף אֲמַרָא: כב (א) אִם־בְּמַחְתָּרֵתָא יִשְׁתַּכַּח גִּנְבָא וְיִתְמַחֵי וְיִמּוֹת לִית לָהּ דָּם:

(ב) אִם־עֵינָא דְסִהְרֵיָא נִפְלַת עֲלוּהִי דְמָא לָהּ שְׁלָמָא יִשְׁלַם אִם־לִית לָהּ וְיִזְדַּבֵּן בְּגִנְבָתָהּ:

(ג) אִם־אֲשַׁתְּכַחָא תִשְׁתַּכַּח בִּירָה גִנְבָתָא מִתּוֹר עַד־חֲמֹר עַד־אֲמַר דְאֵנוּן חֵיָין עַל־חַד תְּרִין יִשְׁלַם: ◻

(ד) אַרְי יִוֹכַל־גִּבְרָתְךָ חֲקַל אוּ־כֹרֶם וְיִשְׁלַח יִתְּבַעִירָה וְיִיכַל בְּחֲקַל אַחֲרָן שְׁפַר חֲקֵלָה וְשְׁפַר כְּרָמָה יִשְׁלַם: ◻

(ה) אַרְי יִתְּפַק נֹר וְיִשְׁפַח כְּבִין וְיִיכַל גְּדִישִׁין אוּ קִמָּא אוּ חֲקַל שְׁלָמָא יִשְׁלַם דְאֵדְלַק יִתְּדִלְקָתָא: ◻

(ו) אַרְי יִתֵּן גִּבְרָתְךָ לְחִבְרָה פְּסָף אוּ־מְנִין לְמִטָּר וְיִתְגַּנְבוּן מִבַּיִת גִּבְרָא אִם־יִשְׁתַּכַּח גִּנְבָא יִשְׁלַם עַל־חַד־תְּרִין:

(ז) אִם־לָא יִשְׁתַּכַּח גִּנְבָא וְיִתְקַרַב מְרָה־דְבֵיתָא לְקַרְם דְּיִנְיָא אִם־לָא אוּשְׁט יָדָהּ בְּמָא דְמִסֵּר־לָהּ חֲבָרָה:

(ח) עַל־כָּל־פְּתָגִם־דְּחֹב עַל־תּוֹר עַל־חֲמֹר עַל־אֲמַר עַל־כְּסוּ עַל־כָּל־אֲבָדְתָא דְיִימַר אַרְי הוּא הוּן לְקַדָּם דְּיִנְיָא יַעַל הֵין תְּרוּיְהוּן דִּיחִיבוּן דְּיִנְיָא יִשְׁלַם עַל־חַד־תְּרִין לְחִבְרָה: ◻

(ט) אַרְי יִתֵּן גִּבְרָתְךָ לְחִבְרָה חֲמֹר אוּ־תּוֹר אוּ־אֲמַר וְכָל־בַּעִירָא לְמִטָּר וּמִיִּת אוּ־אֲתַבֵּר אוּ־אֲשַׁתְּבִי לִית דְּחִזִּי:

(י) מוּמְתָא דִּיל תְּהִל בֵּין תְּרוּיְהוּן אִם־לָא אוּשְׁט יָדָהּ בְּמָא דְמִסֵּר־לָהּ חֲבָרָה וְיִקְבֵּל מְרָה מִנָּה מוּמְתָא וְלֹא יִשְׁלַם:

(יא) וְאִם־אֲתַגְנֵבָא יִתְגַּנֵּיב מַעְמָה יִשְׁלַם לְמָרוּהִי:

(יב) אִם־אֲתַבְרָא יִתְבַּר יִיְתִי סִהְרִין דְּתַבֵּיר לָא יִשְׁלַם: ◻

(יג) וְאֵלֶי יִשְׁאַל גִּבְרָתְךָ מִן חִבְרָה וְיִתְבַּר אוּ־יִמּוֹת מְרָה לִית־עֲמָה שְׁלָמָא יִשְׁלַם:

(לה) וְכִי־יֵגֶף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר רַעְהוּ וּמָת וּמָכָרוּ אֶת־הַשׁוֹר הַחַי וְחִצּוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת־הַמֶּת יַחְצוּן:

(לו) אוּ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגַח הוּא מִתְמָוֵל שְׁלָשָׁם וְלֹא יִשְׁמַרְנוּ בְּעֵלְיוּ שְׁלָם שׁוֹר תַּחַת הַשׁוֹר וְהַמֶּת יְהִי־לוֹ: ◻

(לז) כִּי יִגְנַב־אִישׁ שׁוֹר אוּ־שֶׂה וּטְבַחוּ אוּ מָכְרוּ חֲמִשָּׁה בְּקָר יִשְׁלַם תַּחַת הַשׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה:

כב (א) אִם־בְּמַחְתָּרֵת יִמְצָא הַגֹּנֵב וְהִכָּה וּמָת אִין לוֹ דְּמַיִם:

(ב) אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עֲלֵיו דְּמַיִם לוֹ שְׁלָם יִשְׁלַם אִם־אִין לוֹ וְנִמְכָּר בְּגִנְבָתוֹ:

(ג) אִם־הִמְצָא תִמְצָא בִּירוֹ הַגֹּנֵב מִשׁוֹר עַד־חֲמֹר עַד־שֶׂה חֵיָים שְׁנַיִם יִשְׁלַם: ◻

(ד) כִּי יִבְעַר־אִישׁ שָׂדֶה אוּ־כָרֶם וְשָׁלַח אֶת־בַּעִירָה וּבְעַר בְּשָׂדֶה אַחַר מִיִּטַב שָׂדֶהוּ וּמִיִּטַב כְּרָמוֹ יִשְׁלַם: ◻

(ה) כִּי־יִתְצָא אִישׁ וּמְצָאָהּ קִצִּים וְנִאָכַל גְּדִישׁ אוּ הַקִּמָּה אוּ הַשָּׂדֶה שְׁלָם יִשְׁלַם הַמְּבַעֵר אֶת־הַבְּעֵרָה: ◻

(ו) כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רַעְהוּ כְּסָף אוּ־כֵלִים לְשִׁמּוֹר וְגִנְבַּ מִבַּיִת הָאִישׁ אִם־יִמְצָא הַגֹּנֵב יִשְׁלַם שְׁנַיִם:

(ז) אִם־לָא יִמְצָא הַגֹּנֵב וְנִקְרַב בַּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לָא שָׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאכַת רַעְהוּ:

(ח) עַל־כָּל־דְּבַר־פְּשַׁע עַל־שׁוֹר עַל־חֲמֹר עַל־שֶׂה עַל־שְׁלָמָה עַל־כָּל־אֲבָרָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעוּן אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם לְרַעְהוּ: ◻

(ט) כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רַעְהוּ חֲמֹר אוּ־שׁוֹר אוּ־שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לְשִׁמּוֹר וּמָת אוּ־נִשְׁבַּר אוּ־נִשְׁבָּה אִין רָאָה:

(י) שְׁבַעַת יֵי תְהִיָה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לָא שָׁלַח יָדוֹ בְּמַלְאכַת רַעְהוּ וְלָקַח בְּעֵלְיוֹ וְלֹא יִשְׁלַם:

(יא) וְאִם־גֹּנֵב יִגְנַב מַעְמָו יִשְׁלַם לְבַעֲלָיו:

(יב) אִם־טָרַף יִטָּרַף יִבְאָהוּ עַד הַטָּרְפָה לָא יִשְׁלַם: ◻

(יג) וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מַעַם רַעְהוּ וְנִשְׁבַּר אוּ־מָת בְּעֵלְיוֹ אִין־עֲמָו שְׁלָם יִשְׁלַם:

תורה

תרגום אונקלוס

(יד) אם-בעליו עמו לא ישלם אם-שכיר הוא בא בשכרו:

(יד) אם-מרה עמה לא ישלם אם-אגירא הוא על באגרה:

(טו) וכי-יפתה איש בתולה אשר לא-ארשה ושכב עמה מזהר ימהרנה לו לאשה:

(טו) וארי ישל גבר בתלתא דלא מארסא וישכב עמה קימא יקימנה לה לאתו:

(טז) אם-מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישלל כמהר הבתולת:

(טז) אם-מצבא לא-יצבי אבוהא למתנה לה כספא יתקל כמהרי בתלתא:

(יז) מכשפה לא תחיה:

(יז) חרשא לא תחי:

(יח) כל-שכב עם-בהמה מות יומת:

(יח) כל-דישכב עם-בעירא אתקטלא יתקטיל:

(יט) זבח לאלהים יחרם בלתי ליג לבדו:

(יט) דידיבח לטענת עממיא יתקטיל אלהו לשמא דיג בלחודיה:

(כ) וגר לא-תונה ולא תלחצנו פי-גרים הייתם בארץ מצרים:

(כ) וילגירא לא תונון ולא תעיקון לה ארי בירין הוייתון בארעא דמצרים:

(כא) כל-אלמנה ויתום לא תענון:

(כא) כל-ארמלא ויתם לא תענון:

(כב) אם-ענה תענה אתו פי אם-צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו:

(כב) אם-ענאה תעני יתה ארי אם-מקבל יקבל קדמי קבלא אקבל קבילתה:

(כג) וחרה אפי וחרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים:

(כג) ויתקף רגוי ואקטל יתכון בחרבא ויהוין נשיכון ארמלן ובניכון יתמין:

(כד) אם-כסף תלוה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו כנשה לא-תשימון עליו נשף:

(כד) אם-כספא תלוה את-עמי לעניא דעמך לא-תהי לה כרשיא לא-תשנון עלוהי חבליא:

(כה) אם-חבל תחבל שלמת רעה עד-בא השמש תשיבנו לו:

(כה) אם-משכונא תסב כסותא דחרבך עד-מעל שמשא תתיבנה לה:

(כו) פי הוא כסותה לביה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה פי-יצעק אלי ושמעתי פי-חנון אני:

(כו) ארי היא כסותה בלחודה היא תתבה למשכה במא ישכב ויהי ארי יקבל קדמי ואקבל קבלתה ארי-חננא אנא:

(כז) אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר:

(כז) דינא לא תקיל ורבא בעמך לא תלוט:

(כח) מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בטיף תתן-לי:

(כח) בכוריה ודמעך לא תאחר בכרא דבטיף תפרש קדמי:

(כט) פן-תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם-אמו ביום השמיני תתנו-לי:

(כט) פן-תעבר לתורך לענה שבעא יומין יהי עם-אמה ביומא תמינאה תפרשנה קדמי:

(ל) ואנשי-קדש היון לי ובשר בשרה טרפה לא תאכלו לכלב תשלקון אתו:

(ל) ואנשין קדישין תהון קדמי ובסר תליש מן-חינא חיא לא תיכלון לכלבא תרמון יתה:

כג לא תשא שמע שוא אל-תשת ירך עם-רשע להיט עד חמס:

כג לא תקבל שמע דשקר לא-תשוי ירך עם-חנבא למהוי-לה סהיד שקר:

תורה

תרגום אונקלוס

(ב) לא-תהי בחר-סגיא לאבאשא ולא-תתמנע מלאלפא
 מא דבעיניך על-דינא בחר סגיא אשלם דינא:
 (ג) ועל מספנא לא תרחם בדינה: □
 (ד) ארי תערע תורא דסנאך או חמרה דטעי אתבא
 תתיבנה לה: □
 (ה) ארי תחזי חמרא דסנאך רביע תחת טענה ותתמנע
 מלמשקל לה משבק תשבק מא-דבלבך עלוהי ותפרק
 עמה: □
 (ו) לא תצלי דין מספנך בדינה:
 (ז) מפתגמא דשקרא הני רחיק ודזכי ודיפק זכי
 מן-דינא לא תקטל ארי לא-אזפי חיבא:
 (ח) ושחרא לא תקבל ארי שחרא מעור עיני חכימין
 ומקלקל פתגמין תריצין:
 (ט) ולגיוורא לא תעיקון ואתון ידעתון ית-נפשא דגיוורא
 ארי בירין הויתון בארעא דמצרים:
 (י) ושת שנין תזרע ית-ארעך ותכנש ית-עללתה:
 (יא) ושביעיתא תשמטנה ותרטשנה ויכולון מספני עמך
 ושאריון תיכל חית השדה בן-תעשה לכרמך לזיתך:
 (יב) שתא יומין תעבד עבדיך וביומא שביעאה תנוח
 בדיל דינוח תורך וחמךך וישקט בר-אמתך וגיוורא:
 (יג) ובכל דאמרית לכון תסתמרון ושום טענת עממיא
 לא תדכרון לא ישמע על-פמכון:
 (יד) תלת זמנין תחגון קדמי בשתא:
 (טו) ית-חגא דפטיריא תטר שבעא יומין תיכל פטירא
 כמא דפקדוןך לזמן ירחא דאביבא ארי-בה נפקתא
 ממצרים ולא-יתחזון קדמי ריקנין:
 (טז) וחגא דחצדא בכורי עבדיך דתזרע בחקלא וחגא
 דכנשא במפקה דשתא במכנשא ית-עבדיך מן-חקלא:
 (יז) תלת זמנין בשתא יתחזון כל-דכריך קדם
 רבון-עלמא יי:
 (יח) לא-תכס על-חמיע דם-פסחי ולא יביתון בר
 ממדבחה תרבי נכסת חגא עד-צפרא:
 (יט) ריש בכורל ארעך תייתי לבית מקדשא דיג אלהך
 לא-תיכלון בסר בחלב: □

(ב) לא-תהי אחר-רבים לרעת ולא-תענה על-רב לנטת
 אחרי רבים להטות:
 (ג) ודל לא תהדר בריבו: □
 (ד) כי תפגע שור איבה או חמרו תעה השב תשיבנו לו:
 □
 (ה) כי-תראה חמור שנאך רבין תחת משאו וחדלת מעזב
 לו עזב תעזב עמו: □
 (ו) לא תטה משפט אבינה בריבו:
 (ז) מדבר-שקר תרחק ונקי וצדיק אל-תהרג כי
 לא-אצדיק רשע:
 (ח) ושחר לא תקח כי השחר יעור פקחים ויסלף דברי
 צדיקים:
 (ט) וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את-נפש הגר כי-גרים
 הייתם בארץ מצרים:
 (י) ויש שנים תזרע את-ארצך ואספת את-תבואתה:
 (יא) והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך
 ויתרם תאכל חית השדה בן-תעשה לכרמך לזיתך:
 (יב) ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
 למען ינוח שורך וחמךך וינפש בן-אמתך והגר:
 (יג) ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
 אחרים לא תזכירו לא ישמע על-פיה:
 (יד) שלש רגלים תחג לי בשנה:
 (טו) את-חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל מצות
 באשר צויתך למועד חדש האביב כי-בו יצאת ממצרים
 ולא-יראו פני ריכם:
 (טז) וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג
 האסף בצאת השנה באספך את-מעשיך מן-השדה:
 (יז) שלש פעמים בשנה יראה כל-זכורך אל-פני האדון ו
 יי:
 (יח) לא-תזבח על-חמץ דם-זבחי ולא-ילין חלב-חגי
 עד-בקר:
 (יט) ראשית בכורל אדמתך תביא בית יי אלהך
 לא-תבשל גדי בחלב אמו: □

תרגום אונקלוס

(ג) וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לְעַם אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְיָ וְאֵת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה:

(ד) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְיָ וַיִּשְׁכַּם בַּבֹּקֶר וַיָּבִין מִזִּבְחַת תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֵּה לְשָׁנִים עָשׂוּר שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל:

(ה) וַיִּשְׁלַח אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֵלֶת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים:

(ו) וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשְׂם בְּאֵגְלֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ:

(ז) וַיִּקַּח סֶפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע:

(ח) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרַק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְיָ עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

(ט) וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

(י) וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלֵיו כַּמַּעֲשֶׂה לְבַנְתַּת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר:

(יא) וְאֶל-אַצִּילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: □

(יב) וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה סַק לְקַדְמֵי לְטוֹרָא וְהָיִי תַמָּן וְאַתָּן לְךָ אֶת-לִוְחֵי אֲבָנָא וְאוֹרֵיתָא וְתַפְקֹדְתָא דְכַתְּבִית לְאַלְפִיָּהוֹן:

(יג) וְקָם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֶׁעַ מִשְׁמִשְׁנָה וּסְלַק מֹשֶׁה לְטוֹרָא דְאַתְגְּלִי עֲלוֹהֵי יְקָרָא דִיֵּי:

(יד) וּלְסַבֵּיָא אָמַר אוֹרֵיכוּ-לְנָא הֲכָא עַד דְּנִתּוּב לְוַתְכוּן וְהָא אַהֲרֹן וְחֹרֵי עַמְלֹן מִן-דְּאִית-לָהּ דִּינָא יִתְקַרֵּב לְקַדְמֵיהוֹן:

(טו) וּסְלַק מֹשֶׁה לְטוֹרָא וַחֲפָא עֲנָנָא יִת-טוֹרָא:

(טז) וּשְׂרָא יְקָרָא דִּי עַל-טוֹרָא דְסִינַי וַחֲפָהּ עֲנָנָא שְׁתָּא יוֹמִין וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה מִגְו עֲנָנָא:

תורה

(ג) וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לְעַם אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְיָ וְאֵת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה:

(ד) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְיָ וַיִּשְׁכַּם בַּבֹּקֶר וַיָּבִין מִזִּבְחַת תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֵּה לְשָׁנִים עָשׂוּר שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל:

(ה) וַיִּשְׁלַח אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֵלֶת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים:

(ו) וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשְׂם בְּאֵגְלֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ:

(ז) וַיִּקַּח סֶפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע:

(ח) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרַק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְיָ עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

(ט) וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

(י) וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלֵיו כַּמַּעֲשֶׂה לְבַנְתַּת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר:

(יא) וְאֶל-אַצִּילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: □

(יב) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַהִרָה וְהִיֵּה-שָׁם וְאַתָּנָה לְךָ אֶת-לִוְחֵי הָאֲבָן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרְתָם:

(יג) וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֶׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָרִי הָאֵלֶּהִים:

(יד) וְאֶל-הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ-לָנוּ בְּזֶה עַד אֲשֶׁר-נִשְׁוֵב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחֹרֵי עַמְלֹן מִי-בַעַל דְּבָרִים יַגִּישׁ אֵלֵיכֶם:

(טו) וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָרִי וַיִּכַּסּ הָעֲנָן אֶת-הָהָר:

(טז) וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד-יְיָ עַל-הָרִי וַיִּכְסְהוּ הָעֲנָן שְׁשַׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעֲנָן:

תורה

(יז) וּמְרֵאֵהוּ כְבוֹד יְיָ כְּאִשׁ אֲכָלֶת בְּרֹאשׁ הַהָר לְעֵינַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(יח) וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה: ־

תרגום אונקלוס

(יז) וְחִזְזוּ יִקְרָא דִּילִי כְּאִשָּׁא אֲכָלָא בְּרִישׁ טוּרָא לְעֵינַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(יח) וְעַל מֹשֶׁה בְּגוֹ עָנָנָא וּסְלַק לְטוּרָא וְהוּהוּ מֹשֶׁה בְּטוּרָא אַרְבָּעִין יְמֵינִין וְאַרְבָּעִין לַיְלָוִן: ־